

ACTIVITATS ASSOCIACIÓ DE DONES PROGRESSISTES DE LES COVES

Visita de A.D.P. del Grao de Castellón llamada "Aula Debate".

El pasado día 25 de noviembre la Associació de Dones Progressistes, Aula Debate del Grao de Castellón, nos visitó para compartir unas horas con la A.D.P. de Les Coves. Visitaron en Les Coves el Molí d'oli, el edificio de la Caixa Rural i finalmente llegaron hasta el museo de la Valltorta, para después volver y compartir una comida en la Residencia de la Tercera Edad "El Tossal".

Pretendimos con esta jornada intercambiar ideas, inquietudes, compartir problemas, etc., y por supuesto que se llevaran una buena impresión de nuestro pueblo. Podemos decir que, efectivamente, conseguimos nuestra finalidad, quedaron impresionadas de las maravillosas instalaciones de las que disfrutaban los jubilados y pensionistas "covarxins".

Pudieron degustar en la comida la "olla" típica de nuestro pueblo y "els pastissets" i "coques" caseros que hicimos las mismas asociadas, así como unas estupendas cocas de almendra.

Como muestra de su agradecimiento se entregó la insignia de la A.D.P. del Grao a la presidenta de A.D.P. de Les Coves, Francisca Beltrán, y también a Rosa Compte, de la A.D.P. de Benicarló.

Finalmente nos invitaron para que las visitásemos en el Grao. Dicha visita está incluida ya en los viajes programados para el próximo año. *A.D.P. de Les Coves de Vinvornà*

DONES

*Vull cantar totes les dones
que treballen, pareixen,
estudien, pateixen,
que es barallen amb la vida
per ser vida i terra
i no pas morts vivents o
només vegetals plauts.*

*Vull cantar totes les dones
que rebutgen les lleis dels jutges,
dels advocats de l'ordre,
que es rebel·len i trenquen
les normes preconcebudes:
ser tan sols forat inerte,
receptacle i lletera;
carn de canó d'harem,
caps d'estopa, ocells engaviats,
compradores als mercats
d'artilugis grollers.*

*Vull cantar totes aquelles
que han dit prou a les mentides
i caminant amb pas lent,
han decidit prendre el temps
i fer el camí de la història,
entrant per la porta gran.*

Carmen Coll

L'AVENC CELESTIAL

Semblen somriure els capvespres
mentre a l'horitzó es fa de nit.
Silenci d'espesses ombres campestres
i jo somniant amb tu tota la nit.

La càlida terra de juny
ens acotxa tots dos plegats,
la brisa serena ve de lluny
acarant nostres llavis glaçats.
El desig que surt del meu desert
encara és lluny, però s'atansa.

Arriba el goig obert
i u no perd l'esperança.
Esquerpa, verge, jove i bonica
que mon amor afalaga.
Creua l'abisme una mica
i seràs com bàlsam en nafra.

S'ha esvaït el vell monstre
que ens separava de fet,
l'amor que triomfa és nostre
i t'estime en aquest indret.
Ningú de tots dos es desvetlla,
arraulits gaudim del concert,
s'esvaïx l'última estrella,
i el cel es queda desert.
Vertigen d'encisadores sensacions,
delers per fi aconseguits,
se succeixen les estacions,
s'apaivaguen els neguits.

B. BARBERÀ